

Og vi er så endt med, at tre linjefag giver en bedre mulighed for, at man kan linjefagsdække.

For det første er det et dilemma, at det vil trække elevressourcer til de store byer, hvis der åbnes op for, at der kan komme en forskningsbaseret professionsuddannelse på et universitet. For det andet vil det være sværere at linjefagsdække folkeskolen, fordi man kun bliver uddannet i ét linjefag – ét linjefag.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren om, hvad han vil gøre for at forhindre den uro derude hurtigst muligt og for frem for alt at sikre, at vi får læreruddannede medarbejdere, der kan undervise i linjefag på enhver folkeskole i Danmark.

Kl. 16:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 16:48

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan gøre mit svar kort, for jeg er enig i alt det indledende, som fru Antorini sagde.

Hvad angår det allersidste, vil jeg godt understrege, at formålet med eventuelt forsøgsvis at godkende en forskningsbaseret læreruddannelse, hvad regeringen ikke på forhånd vil afvise, bestemt ikke er at trække ansøgere fra de eksisterende læreruddannelsesinstitutioner over på universiteterne. Det er der intet som helst perspektiv i. Det, der er kernen i den ansøgning, som er kommet fra Aarhus Universitet, er, at man netop ikke satser på det, men satser på at tilføre folkeskolen flere lærerkræfter, altså fra dem, som ellers ikke ville have meldt sig på et seminarium. Det er jo netop det, som skal gås efter i sømmene, for hverken fru Antorini eller jeg ved jo helt, præcis hvordan søgningsmønsteret vil være. Men jeg er lige så bekymret som fru Antorini, hvis en række små seminarier får endnu færre studerende på grund af initiativer på universitetsområdet.

Kl. 16:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg kan konstatere, at ministeren startede med at sige, at han ville gøre sit svar kort, men det lykkedes ham alligevel at bruge 1 minut og 12 sekunder.

Så er det hovedspørgeren, værsgo.

Kl. 16:49

Christine Antorini (S):

Det er jo et dilemma, hvis regeringen vælger at bryde læreruddannelsesforliget og sige: Jamen det kan vi ikke rigtig styre. Og hvis det bliver akkrediteret på universiteterne, så er det jo net-

op ikke bare, at man kan sige: Nå, men så sker det et sted.

Det, der sker, er, at man indstifter en praksis, sådan at universiteterne selv kan vælge at udbyde læreruddannelser, pædagoguddannelser, sygeplejerskeuddannelser osv. Det er bare det, der er dilemmaet i forhold til professionshøjskolerne, for det er ikke kun de her 60, som Aarhus Universitet har søgt om, men det er det store perspektiv, nemlig at der så vil komme læreruddannelser, professionsuddannelser, på alle universiteter, og det vil betyde noget, for de små uddannelsessteder. Det vil betyde, at de bliver nødt til at dreje nøglen om, og at man vil få langt sværere ved at uddannelsesdække områder, som vi alle sammen synes det er vigtigt at uddannelsesdække.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om han er enig i, at man, hvis man giver et ja til Aarhus Universitet, i princippet har sagt ja til, at samtlige professionsuddannelser, hvis de bliver akkrediteret, kan blive udbudt på universiteterne. Og jeg vil høre, hvad ministeren mener det får af konsekvenser for at uddannelsesdække resten af Danmark.

Kl. 16:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:50

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det sidste er et godt spørgsmål og netop grunden til, at man bør tænke sig grundigt om. Det er vi jo også enige om. Og så kan jeg fortælle, at regeringen ikke bryder forlig og heller ikke læreruddannelsesforlig. I dette tilfælde har vi forskellige forligskredse og forskellige ministre, der på forskellige sagsområder overlapper eller støder op mod hinanden, og det gør altså, at vi i regeringen lige skal have lidt tid til at tænke os om.

Kl. 16:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en medspørger, og det er fru Margrethe Vestager, værsgo.

Kl. 16:51

Margrethe Vestager (RV):

Det er sådan i Det Radikale Venstre, at når vi sender en ordfører og ordføreren indgår en aftale, så er det Det Radikale Venstre, der indgår en aftale. Jeg tror også, det er sådan i Socialdemokratiet, og jeg har i hvert fald haft den oplevelse, at det også var sådan, at når man forhandlede med en konkret minister, så var det hele regeringen, man indgik en aftale med.